

Macedónia

(2011. október 31. – november 6.)

Ősszel az a megtiszteltetés ért, hogy részt vehettem az Európai Parlament Modell Macedóniában megrendezésre kerülő nemzetközi ülésén. A nagy eseményt többhetes lázas készülődés és egy 18 órás vonatút előzte meg. Az ülésre 25 delegáció érkezett az Európai Unió tagországaiból és tagjelölt államaiból. A tanárok egy hotelben, a diákok családoknál lettek elszállásolva, mi, magyarok mind az öten ugyanahhoz a családhoz kerültünk.

Az első nap csapatépítéssel telt, ami az én bizottságomnál (az oktatási bizottságnál) annyit takart, hogy beültünk egy hangulatos kávézóba. Miután mindenki más országból érkezett, volt miről beszélni. A második-harmadik napot az angol nagykövetségen töltöttük. A vitázás nehézségei mellett megfigyelhettem, hány biztonsági kapun kell átmenni ahhoz, hogy meggyőződjenek arról, hogy nem vagyunk veszélyesek rájuk nézve. Negyedik nap elutaztunk egy gyönyörű kisvárosba, Ohridba, megnéztünk egy várat, a tóparton ebédeltünk, majd a délutáni lobby során megkaptuk a többi bizottság határozati javaslatait és igyekeztünk minél több hibát keresni bennük. Ötödik-hatodik nap zajlott a plenáris ülés, amikor is sorra végigmentünk az összes határozati javaslaton, és szavaztunk azokról. Magyarországon az oktatási bizottság betérjesztései többnyire megbuknak, reméltem, itt más lesz a helyzet, így is lett: mindent elfogadtak. Bár napjaink tele voltak programokkal, sikerült időt szorítanunk szórakozásra és városnézésre is, és még a magyar nagykövet vendégszeretétét is élvezhettük egy vacsorameghívás keretében. Fogadó családuknál kedvesebb házigazdákkal még nem találkoztam eddigi életem során. Nem engedték, hogy úgy hagyjuk el Skopjét, hogy nem ismerkedtünk meg a kultúrájukkal. Körbevezettek minket a városban, meséltek a történelméről, tradicionális ételeket főztek. Estéink nagyon vidáman teltek, leültünk a nappaliba, beszélgettünk, még karaokiztunk is velük, és a magyar popkultúra olyan „színes” egyéniségeitől hallhattak előadást tőlünk, mint Fluor Tomi és SP. Aludni mindenesetre nem sokat aludtunk.

Életem egyik meghatározó élményeként emlékszem vissza arra a néhány napra, amit ott töltöttünk, hálás vagyok a Trefortnak és Csapodi Zoltán tanár úrnak, hogy lehetőségem adódott részt venni a projektben. Rengeteget tanultam belőle, és sok színes élménnyel gazdagodtam.

Traore Lili Fatime (12. a)